

Dugonics tér 12. Derült égből a glossza

Nem hinném, hogy van olyan köztette, aki még nem járt ebben az épületben. Az viszont már korántsem ennyire biztos, hogy a munka- és albertletkövetítő irodában is megfordultak.

Kari Livia, a BTK negyedéves magyar–orosz szakos hallgatóját, az iroda vezetőjét azért kerestem meg, mert érdekelt, hogyan működik, egyáltalában: működik-e ez a szolgáltatás. Összintén, nyíltan beszélt mindenről.

— A JATE KISZ-bizottsága tartja fenn irodánkat kifejezetten a hallgatók részére. Teljesen ingyenes, „humán” szolgáltatás. Velem munkavállalási szerződést kötöttek, ez havonta 600 Ft-ot jelent.

— Cserébe mi a feladatod?

— Sokat futkosok munkalehetőségeikért, a városi munkaközvetítővel is kooperálunk, pontosabban Vladiszlav Andrassal.

— Mégis rettentően kevés a munka...

— Hát nézd, itt az erkölcsi hozzáállásnak is másnak kellene lennie: akik ide munkáért jönnek, 35–40 Ft-os órabért akarnak. Ha 30-at ajánlanak, akkor már a meleg ebédet is elvárják a munkaadótól, de minimum a fekete kávé. Most például annak szeretnék utána járni, miért nem mennek a Cipőgyárba délutáni műszakba. Miért fintorognak, ha csak kiejtjük a nevét is. Igaz az órabér ott 15 Ft. De lehet még az alacsony fizetésen kívül itt másról is szó: meg kell néznom, milyen ott a munkahelyi légkör, ha ennyire húzódnak tőle. Jó lenne az állandó munkaalkalmat kínáló üzemekkel is kapcsolatban állni.

— Van-e nyilvántartások? Jegyzitek-e valahol, ki tett ajánlatot, ki dolgozott? Én ugyanis tudok arról, hogy tavaly munka esett kútba amiatt, hogy nem gyűlt össze kellő számú ember, holott a jelentkezés megtörtént. Nem lehetne olyan nyilvántartást vezetni, amiből kiderülne, ki hagyta cserben az irodát és társait is, s annak többet nem adnátok munkát?

— Itt olyanok keresnek munkát általában, akiknek szüksége van pénzre. Kartonjaink vannak, de persze ez nem bürokratikus, bár a felelősség csökkentésére jó lenne. De nincs idő mindent ellenőrizni, hiszen az irodát is csak egy órára kapjuk meg.

A megbízható, pontos működés érdekében kérünk mindenkit, ha nem tud elmentni az előzetesen vállalt munkára legalább 2 nappal előbb mondja le, 14 és 14,30 óra között, hogy másnak még ki tudjuk adni. A munkaszerződés pedig arra kéri, ne délelőtti telefonáljanak, hanem ügyeleti időnk alatt: 14–15 óra között.

— Kaptok visszajelzést a munkákról?

— Igen. A minap egy néni jött be: „Azt a tavalyi két fiút kérem, akik nálam dolgoztak. Olyan aranyosak voltak.” Hát, persze ezt lehetetlen volt teljesíteni.

A már említett zákányszék munkáról a gazda betelefonált. Örült, hogy végül is, milyen rendes, intelligens az általunk küldött munkaerő.

— Hányan fordulnak meg nálatok egy nap alatt?

— Én csak kapkodok a fejem. Olykor ötven-hatan is állnak sorban, két emberünknek állandóan ügyelni kell. Bázisembereink egyébként a BTK IV. d. alapszervezetének tagjai. Lényegében tavalyi gárdának megmaradt. De ha valaki kedvet érez ehhez a munkához, minden év szeptemberében jelentkezhet a KISZ-bizottságon. Ev közben csak akkor van szükség erősítésre, ha valamelyikünk lemorzsolódik.

— Milyen munkát tudtok most ajánlani?

— Az idey-munkák között paprika és almazsedés, hagymaszárítás szerepel. Alkalmi munkaként takarítást, deszkateglahordást, kerti munkát (például talajelőkészítést, gyomirtást), de félévismetlők is benézhetnek hozzánk. Talán különlegesebbnek számít a pótmamaszolgálat, korrepetálás (persze jobbat csak vészhelyzetben szólnak ide szülő, úgy a félévek végén). Létezik matematika—fizika korrepetitorkból álló GMK is az Irinyi Kollégiumban, ők magukat ajánlják. Néhány extra munka is befutott már: a TV körzeti stúdiója Szegeden heti 20 órában gépirót keresett. Kérték leckemegírást minden tárgyból. Volt szoba generálozási, fametzési, favágási lehetőség is. Az Oktatási Központ egyik kongresszusára tolmácsot is kerestek. Ikarusz buszokon ponthegesztést is lehetett végezni a vállalkozó kedűeknek. Egy érdekesesedésenénél pedig éjszakánként kellene aludni havi 200 Ft-ért, de erre még senki sem jelentkezett eddig.

— Albérleti hirdetéseitek meglehetősen össze-vissza lógnak az előtérben levő hirdetőn. Sőt, jutott belőle az ajtófélfára, kapualjba is.

— Igen. Én megtiltanám szívem szerint, hogy mindenféle cetlik, fecnik éktelenkedjenek. Mire való akkor a falijóság? Igaz, most tele van, mert nyáron rengeteg ajánlatot függesztettek ki. Először szeptember 30-án rendszereztem őket, s később is mindig hónap végén.

Jó volna, ha minden szöveg alatt feltüntetnék a dátumot, a kitétel napját. Sőt, a legjobb az lenne, ha a hirdetőket bejőnnének az irodába, és a mi sémáink szerint, az ár megjelölésével írják ki hirdetéseiket.

— Ezek szerint egyelőre szó sincs arról, hogy a közeljövőben megszűnne az iroda?

— Nem, nem. Továbbra is fennmarad, persze személyi változásokkal, ami természetesen.

Kicsit nagyobb pontosságot és felelősségtudatot kérünk az ajánlókától is, ne csak igényeik legyenek velünk és a hallgatókkal szemben. Azt hiszem, ennyi elvárható, nem?

SZÉKELYHIDI ÉVA

Derült lehetne az ég, ha szép nyarutói nap virraít volna ránk, de az ég nem derült, így meg kell élnünk esőjét a nem szép nyarutói napoknak. s most azt hiszik, hogy sétálók a Sétáló utcán, ám hitetekben megjellett a natúr... titeki... eszem ágában sincs ugyanis sétálnom sem a Sétáló utcán, sem másutt. éppenséggem rövidke történetünket hogy kronológiailag is behatároljam — egy esős augusztusi napon, amidőn már a keleti-német vendégek is sokallják a se-nem-északnémet-se-nem-magyar, de leginkább dél-arónlandi időjárás viszonyokat, állók a balatonboglári újjáépített (hózsanna!) vasútállomáson, várva az észak-északkelet, észak-északkelet, észak-északkelet irányába settenkedő személyvonatot, kezembem az esőtemi

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy Alapvető Tény. Az embereknek nagy becsben állott, s így jól ment sora. Csak rá kellett nézni, s nyomban kitűnt, hogy ő egy Alapvető Tény. Kétség nem fűt hozzá, tett nem feledkezett meg róla, az emberek tudomásul vették, s őt ez kimondhatatlanul boldoggá tette. Alapvető Tény a maga módján szerény volt, szeretett a háttérben maradni, de mindig jól eső érzéssel tapasztalta, ha nem feledkeztek meg róla. Ilyenkor életét beteljesedni látta, s már-már a visszavonulás gondolatával foglalkozott.

Történt azonban, hogy az emberek közt egyszerre furcsa szokás ütött fel a fejét. kezdtek nem hinni a szemüknek, nem hinni az érzékeiknek, s a dolgokat eképp mindenáron felül kívánták vizsgálni. Revízió alá akarták venni. Ez a szokás egyeseknél már-már szenvedéllyé fajult, s mondhatni, alaposan megzavarta az emberek addigi nyugodt, békés életmódját. Alapvető Tény is arra lett figyelmes, hogy egyre többen nyüzsgőnek körülötte, miközben alaposan szemügyre veszik. Volt, aki egészen közel hajolt hozzá, sőt volt, aki meg is tapogatta. Mások pedig, a tényekkel rettenthetetlen bátorsággal

„A kulturális értékek antidemokratikus, aljas megcsontkítást szenvedtek a magyar filmszínházban” — üvölthetné a véresszájú elcsúszott propaganda, ha megfigyelője jelen lett volna 1984. október 8-án hétfőn fél hattól az „Átváltozás” című új magyar film vetítésén a szegedi Vörös Csillag moziban. Azonban mi, halandós szellemű érdeklődők másként értelmezzük ezt. Mert nem természetes-e, hogy egy négy és félórás film vetítése közben nem tartanak szünetet? A komoly embernek választania kell: vagy kultúra, vagy lebecsülés; a kettő együtt nem

Rozmanyak és a büfésnő

A büfé, ahová Gézákat a szomiuhodás torokszorító érzése sodor, látszólag absztinenciára rendezkedett be. Ezt sugallják a fehérle tejek és a ládákban sorjázó húsok, valamint az öregedés hóhullámai elől elhailongó büfésnő.

S történetünk már eme korai ponton, mint egy bűgőcsiga, fordulatot vesz: Gézákat belép a büfébe, s mint az ezerszer áldott John Travolta a pulthoz táncol, majd elszólia magát freudilag:

— Egy fél vodkát tonikkal! A büfésnő, ki szemmel láthatóan jártas a pszichoanalízis magasrendű tudományában, elhalol illetve lehajol egy újab hullám elől és találja a tonikot, echt, lezárt, gyöngyöző palackból. Gézákat ez idő alatt ráébred szörnyű elszólásának lehetséges következményeire, s elborzadva tilti ki italát arra gondolva, hogy ennek híre lesz. Am észületét azonnali transzfórmálnia kell raidón kortvol egyet poharából, mert abban nem piskóta, de tonikba

A rab

hallatóknak alanyi jogon kijáró 50 %-os menetjeggyel, s eléggé el nem ítélték szokásomnak megfelelően körbetekintek.

Mit gondoltok, mit látok? Elárulom, mielőtt azt gondolnátok, hogy irásomban — teljesen egyedül és heveszrikus módon — a MÁV-ot akarom kikikizni: három, ideiglenesen hazánkban tanuló arab fiatallembert, valamint egy nekediket, megspékelve egy szépsőzöke honfitársunkkal, aki történetesen nő. Az utóbbi kettő látványos úgvet sem vet a forgalma társulagosa hangszóróba-galambként-búcsására (mással vannak elfoglalva ugyanis), mely szerint a Budapest felé irányuló

Az Alapvető Tény

gal szembenézve, felvetették, hogy ugyan mitől alapvető ez a Tény. Az emberek bizony elgondolkodtak ezen. Hát tényleg, mitől alapvető ez a Tény, mikor semmi de semmi különös jellemzője, azon kívül, hogy van? Addig-addig, míg közfelkiáltással megállapították, hogy Alapvető Tény nem is alapvető, ezért egyszerű Ténnyé fokozták le, s büntetéskepp, hiszen idegen tollal ékeskedett!, visszazoritják a Nagy Valóság Valóság háttérébe.

Bizony, komisz idők jártak a néhai Alapvető Tényre. A sok-sok kis szürke ténnyel együtt ette mindennapi, keservesen megszorgált kenyérét a Nagy Valóság Valóságban, és ez igen elszomorította őt. Nem mint ha megvetette volna szorgos kis testvéreit, akik buzgó munkálkodtak a Nagy Valóság Valóság felvirágoztatásán, nem, erről szó sem volt. Sőt kimondottan jól érezte magát köztük, örült annak, hogy egyre több és több kis tény csatlakozik hozzá, s titkon bizott benne, hogy egyszer ők együtt megverényes, ám jelentős erővel hát bizony széles vállával,

ló vonat valahányszor tíz percet késik, valószínűleg azért — sejdítem matematikán nevelkedett csekélyke aquammal — mert utazni az ellenkező irányba szándékoznak.

Nem is tévedek sokat, hiszen — miközben ama nekedik igencsak töri a ma-quart ezzel egy időben a szépsőzöke magyar méga csak nem is töri az arabot — besomfordál az ellenvonat, melvre férfi főszereplőnk feluarik: női főszereplőnk érzékeny búcsút vesz tőle ellenvonat el Fonuód felé, szépsőzöke könnyei pedig a Fonuód felé avorsuló vonat felé.

Itt történetünknek egyfajta szenzuális katharissal vége

szakadhatna, de akkor hol maradna a csattanó?

Nos: szépsőzöke könnyei hamar felszáradnának, mivel a harmadik fiatallembert, aki ezennel történetünknek újabb főszereplőjévé lépett elő, egy életem egy halálom” felkiáltással Ő mellé csapódott: s hadd ne részletezzem az itt következő csók-kok (ld. méga: smár) és simogatások ornametikáit! Lé-nuea, hogy szépsőzöke már őszintén mosolyog, mikor beszállnak a méga véletlenül sem Fonuód irányába induló magántaxi kényelmes hátsó ülésére! Ezzel majdhogyanem egy időben mindössze húsz percet későbbi vonatom is megérkezett.

Mindezt csak azért írtam le, mert szép a szerelem.

(-di-ván)

pet nem kímél munkával megdolgozott és a nép egy-séges, beleegyező néma hallgatása közepette nyilvánosságra hozott összefüggései mutatják, nincs.

Igy száműzték egyszerű Tényt a Nagy Valóság Valóságból. S az emberek, lám-lám, mit tesz a Hala-dás, azóta olyan, de olyan boldogok! Van minden, ami kell, még a szomszéd törzseknek is jut, s amire csak néznek, az mind-mind egyszerűen rózsaszín ködbe burkolózik. Nem semmi ez, kérem. Idáig el kellett jutni. De hála az embereknek éberen őrködő szellemének, az aknamunka le van leplezve, a tények fel vannak számolva.

Igaz, beszélük, hogy néhai Alapvető Tény újabban feltűnédek a környéken, már-már a Nagy Valóság Valóság közelébe merészkedve. Magabiztosan, öntudatosan jár-ke, látszik, nem fél semmitől. Van. Ki tudja, azóta talán egy másik Valóságra talált...

BELÁNYI GYÖRGY

sem nyújtott volna egyebet. És tegyük szívünkbe a kezünket: ki tud megélni a fizetéséből manapság? Így aztán van, aki építőanyagot, van, aki élelmiszert, van aki pénzt lop szolgáltatás helyett. Aki mást nem tud, csak időt szerez mások rovására.

Köszönet a Vörös Csillag mozi munkatársainak, kik — annyi felesleges és kétséges elképzelés után —, végre helyesen értelmezik a kultúra szabadságát, pontot téve a túlságosan körülílihegett kérdés végére.

M. F. S.

Tudok egy olyan mozit...

megy. Nyilvánvaló hát, hogy az orvul rágyújtó, a nyitott ajtóból a filmet szemlélő hulligánt azonnal rendreutasította a jegyszedőnő. Természetes, hogy a film kb. II. harmadában az utcáról be-rohanó négy, talán 7–8 éves kisgyermek zavartalanul végignézhettek egy-két szex-jelenetet, s az is nyilvánvaló, hogy zajos távozásukkor sem illette őket rendre-utasítás: hiszen a kultúra, a tudás éhe kergette őket a szellőzős végett kitárt ajtóhoz, s az ifjúság nyughatat-

lan szelleme üzte őket tovább.

Nem kellett unatkozniuk a valójában fárasztó filmen. Hiszen az első sor mentén elhelyezett üvegek csörgése kellemes izgalommal töltötte el a nézőtérben ülőket: ki lép bele, ki töri össze, ki bukkik fel az üvegekben?

S magától értedődő, hogy a filmből kihagytak másfél órányit. Szigorú értékrendünk nem tűr el semmiféle öncélú önlengést, sápkóros álvitákat, s feltehető, hogy e film elmaradt másfél órája

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP és KISZ-bizottságainak lapja

Feladás szerkesztő: GRÓF ROZA Szerkesztőség: 6720 Szeged, Dugonics tér 12. Telefon: 12-115

Megjelenik havonta kétszer Ára: 1,80 forint. Előfizetési díj egy évre 28,80 forint. Terjesztik az intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai

Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat Szeged. Tanácskozársaság utca 10. sz. 6740. Telefon: 12-633. Telex: 82-282

Feladás kiadó: Kovács László igazgató Szegedi Nyomda Szeged. Balcsav-Zsiflinszky u. 28. 6720. 1984. X. 23. — 3845 —

ISSN: 0230-791X Feladás vezető: Dobó József igazgató

— tus